

BÀI HUẤN TỪ CỦA ĐỨC THÁNH CHA PHANXICÔ DÀNH CHO CÁC THÀNH VIÊN TỔNG CÔNG NGHỊ DÒNG XITÔ, năm 2022

Buổi sáng ngày 17 tháng 10 năm 2022, tại Cung điện Tông Tòa Vatican, Đức thánh cha Phanxicô đã tiếp kiến các tham dự viên Tổng công nghị của Dòng Xitô.

Văn phòng báo chí Tòa Thánh, chúng tôi công bố dưới đây toàn văn bài huấn từ mà Đức Giáo hoàng đã nói với những người hiện diện tại buổi tiếp kiến đó như sau:

Toàn văn bài Huấn từ của Đức Thánh Cha

Anh chị em thân mến, xin chào anh chị em, và tôi rất hân hạnh chào đón tất cả mọi người!

Trước tiên, tôi xin cảm ơn cha Tổng phụ Giuseppe Lepori về những lời giới thiệu của ngài – xin gửi những lời chúc tốt đẹp nhất cho nhiệm kỳ mới của ngài - và tôi xin chào tất cả anh chị em đang tham dự Tổng công nghị của Dòng Xitô Chung Phép.

Kính thưa anh chị em, tính từ “chung phép” này đáng cho chúng ta phải suy nghĩ. Chúng ta biết rằng từ “chung phép” có ý phân biệt với một sự tuân thủ “ng nghiêm ngặt đặc biệt” [của dòng Xitô Nhật Phép]. Nhưng đồng thời, chữ “chung” cũng luôn còn có một ý nghĩa phong phú hơn, nó thể hiện tất cả cùng nhau tiến bước, đó là sự hiệp thông. Và tôi muốn bắt đầu từ đây, từ thực tại căn bản này cấu thành chúng ta như một Giáo hội, nhờ hồng ân Thiên Chúa Ba Ngôi và sự hiện hữu của chúng ta trong Đức Kitô. Cộng đoàn có nghĩa là cùng chung với nhau.

Do đó, việc *tuân giữ luật chung phép*, giống như cùng nhau bước theo Đức Giêsu, để ở với Người, lắng nghe Người, “chiêm ngắm Người” ... Hãy dõi theo Chúa Giêsu như một đứa trẻ dõi theo cha mình, hoặc dõi theo người bạn thân thiết nhất của mình. Việc quan sát Chúa Giêsu: về cách thức hoạt động, về dung mạo của Người, đầy yêu thương và bình an, dù đôi khi Người phẫn nộ trước sự giả hình và khép kín, Người cũng gặp rắc rối và nỗi đau trong giờ khổ nạn. Và việc quan sát này không phải là một sự riêng lẻ, mà là cùng nhau thực hiện trong cộng đoàn. Mỗi người thực hiện điều đó với tốc độ của riêng họ, chắc chắn, dù mỗi người đều có một lịch sử độc đáo của riêng mình và không thể lặp lại, nhưng là cùng nhau bước đi. Giống như Nhóm Mười Hai Tông đồ, những người luôn ở với Đức Giêsu và bước đi với Chúa, các ngài đã không tự chọn nhau, nhưng chính Chúa đã chọn các ngài. Không phải lúc nào cũng dễ dàng sống hòa hợp với nhau: bởi họ rất khác nhau, mỗi người đều có những “khía cạnh” và niềm kiêu hãnh riêng của mình. Chúng ta cũng vậy, và để cùng nhau tiến bước trong sự hiệp thông thì không phải là điều dễ dàng.

Tuy nhiên, hồng ân thánh hiến mà chúng ta đã đón nhận không bao giờ hết kinh ngạc, và mang lại cho chúng ta niềm hân hoan: chúng ta được quy tụ trở thành cộng đoàn của Chúa, như chúng ta đang thể hiện, dù không hoàn hảo, không đồng nhất, không, không phải như thế, nhưng chúng ta được Chúa quy tụ, được tham gia, được kêu gọi hiện hữu và cùng nhau bước theo Đức Giêsu, là vị Tôn Sư và là Đức Chúa của chúng ta.

Kính thưa các anh chị em, đó chính là nền tảng cho tất cả mọi điều khác. Cám ơn anh chị em đã nhân mạnh việc “bước đi cùng nhau” này, và tôi khuyến khích anh chị em hãy khơi lên những khát vọng và hãy vui vẻ tuân giữ luật chung của Chúa Kitô.

Điều đó liên quan đến một sự dần thân liên li, một sự hoán cải, từ một cái tôi khép kín sang một cái tôi rộng mở, từ một trái tim tập trung vào chính mình sang một trái tim vượt ra khỏi chính mình và hướng tới tha nhân. Và bằng cách loại suy, điều này cũng áp dụng cho các cộng đoàn: từ một cộng đoàn tự quy chiếu về mình đến một cộng đoàn vươn ra hướng tới tha nhân, theo nghĩa tốt đẹp nhất của hạn từ này, đó là tiếp đón và truyền giáo. Đó là chuyển động mà Chúa Thánh Thần luôn cố gắng thúc đẩy trên Giáo hội, hoạt động trong từng thành viên và trong mỗi cộng đoàn và mỗi hiệp hội. Một phong trào có từ ngày Lễ Ngũ Tuần, như một “phép rửa” của Giáo hội. Sau đó, Chính Chúa Thánh Thần đã linh hứng và khơi dậy rất nhiều đặc sủng và nhiều hình thức sống, như một “bản giao hưởng” tuyệt vời. Các hình thức rất nhiều, rất khác nhau, nhưng để trở thành một phần của bản giao hưởng của Giáo hội, thì họ phải tuân theo sự chuyển động này của Chúa Thánh Thần. Không phải là một cuộc hành trình trong sự hỗn loạn, không theo một trật tự cụ thể nào: nhưng là một đi chung cùng nhau, tất cả đều hướng về một trái tim duy nhất của Giáo hội, đó là tình yêu, như thánh Têrêxa Hải Đòng Giêsu đã nhiệt thành khẳng định. Không có sự hiệp thông nào mà không có sự hoán cải, và do đó, điều này nhất thiết phải là kết quả của Thập giá Đức Kitô và tác động của Thần Khí, cả nơi cá nhân và cộng đoàn.

Quay trở lại hình ảnh - hay đúng hơn là âm thanh - của bản giao hưởng, tôi đề nghị anh chị em hãy ôm ấp hơi thở truyền giáo cao cả của Giáo hội bằng cách tăng cường tính bổ sung giữa các cộng đoàn nam và các cộng đoàn nữ, cũng như sự *đa dạng văn hóa* giữa Á châu, Phi châu, Mỹ châu Latinh, miền bắc Mỹ, và Âu châu. Tôi khuyến khích anh chị em trên hành trình đa diện này, dù không hề dễ dàng, nhưng chắc chắn có thể là một kho báu cho các cộng đoàn và cho toàn Dòng của anh chị em.

Tôi cám ơn về sự dần thân của anh chị em, đã nỗ lực cộng tác, điều mà toàn thể Giáo hội đang thực hiện theo nghĩa này trong tất cả mọi cộng đồng Giáo hội địa phương: kinh nghiệm gặp gỡ với sự đa dạng văn hóa hiện đang là một dấu chỉ của thời đại hôm nay.

Dòng Xitô của anh chị em chính là một sự đóng góp thật quý giá, đặc biệt phong phú, bởi vì xuất phát ơn gọi chiêm niệm của anh chị em, anh chị em không chỉ bằng lòng với việc quy tụ sự đa dạng lại với nhau ở mức độ bề ngoài, nhưng anh chị em còn cảm nghiệm sự đa dạng đó ở mức độ nội tâm, cầu nguyện, đối thoại tâm linh. Và điều này làm phong phú thêm “bản giao hưởng” với những cộng hưởng sâu sắc hơn và mang tính tổng thể hơn.

Một khía cạnh khác mà tôi muốn khuyến khích anh chị em là hãy thể hiện đức khó nghèo của đời tu hơn nữa, cả về tinh thần nghèo khó lẫn về của cải vật chất, để trở nên hữu ích hơn cho Chúa, với tất cả sức lực của anh chị em, với những yếu đuối và với những phúc lành mà Chúa đã ban cho anh chị em. Vì vậy, chúng ta hãy dâng lời ngợi khen Thiên Chúa trong mọi sự, về tuổi già cũng như tuổi trẻ, về sự ốm đau cũng như sức khỏe tốt, về những cộng đoàn đang trong tình trạng “mùa thu” úa tàn cũng như về những cộng đoàn đang trong giai đoạn của “mùa xuân” tươi trẻ. Điều cốt yếu là đừng để cho ma quỷ cướp đi niềm hy vọng của chúng ta! Điều trên hết mà ma quỷ tìm kiếm, đó là chúng muốn đánh cắp niềm hy vọng, và vì thế, ma quỷ luôn luôn cám dỗ chúng ta đánh mất niềm hy vọng. Bởi vì đức khó nghèo của Tin Mừng luôn ngập tràn niềm hy vọng, được thiết lập trên các Mối phúc mà Chúa Giêsu đã loan báo cho các môn đệ rằng: “Phúc cho anh em là những kẻ nghèo khó, vì Nước Thiên Chúa là của anh em” (Lc 6,20).

Anh chị em thân mến, tôi xin cảm ơn anh chị em về buổi viếng thăm hôm nay! Nguyện xin Đức Trinh Nữ Maria đồng hành và luôn phù trợ hành trình của anh chị em. Với cả tấm lòng, tôi ưu ái ban phép lành cho anh chị em và tất cả các cộng đoàn của anh chị em. Và xin anh chị em đừng quên cầu nguyện cho tôi nữa nhé. Cảm ơn anh chị em.